

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 33/2024
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Наша радост“ из Сопота, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против ставова другог и трећег (преиначујући део) изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 24/2018 од 06.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђено да су анекси уговора о раду број .. од 14.10.2013. године број .. од 26.12.2013. године и број .. од 13.01.2014. године, закључени између парничних странака ништави и да као такви не производе правно дејство што је тужена дужна да призна. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђено да је она и од 15.10.2013. године, када је ступио на снагу анекс уговора о раду број .. од 14.10.2013. године, у радном односу код тужене са пуним радним временом, што је тужена дужна да призна. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужили на име трошкова парничног поступка исплати новчани износ од 128.250,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 24/18 од 06.06.2018. године, у ставу првом изреке и одбацио тужбу тужиле којом је тражила да суд утврди да су анекси уговора о раду број .. од 14.10.2013. године, број .. од 26.12.2013. године и број .. од 13.01.2014. године, закључени између парничних странака ништави и да као такви не производе правно дејство, као неблагоприятна. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 24/18 од 06.06.2018. године, у ставу другом изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да је од 15.10.2013. године, када је анекс уговора о раду број .. од 14.10.2013. године ступио

на снагу, она је у радном односу код тужене са пуним радним временом, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка и обавезана тужилца да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 69.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је, решењем Рев2 3944/2019 од 26.02.2020. године, одбацио, као недозвољену ревизију тужиле, против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године.

Одлуком Уставном суда Уж 7759/2020 од 27.08.2024. године, ставом 1. изреке, усвојена је уставна жалба АА (тужилца) и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 3944/19 од 26.02.2020. године, у делу којим је одбачена ревизија подносиоце уставне жалбе изјављена против ставова другог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године, подносиоци уставне жалбе повређено право на правично суђење зајамчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, док је, у преосталом делу уставна жалба одбачена. Ставом 2. изреке поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 3944/19 од 26.02.2020. године, у делу којим је одбачена ревизија подносиоца уставне жалбе изјављене против ставова другог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године и одређено да Врховни суд поново одлучи о ревизији подносиоце у том делу.

У поновном поступку, Врховни суд је испитао другостепену пресуду, у делу у ком је поништена одлуком Уставног суда Уж 7759/2020 од 27.08.2024. године (преиначујући део), применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а наводима ревизије тужиле не указују се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачка 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у радном односу код тужене на неодређено време, тако што је радни однос засновала на основу уговора о уређивању међусобних права и обавеза и одговорности број .. од 01.10.2008. године, са пуним радним временом на радном месту „...“. Анексом уговора о уређивању међусобних права и обавеза и одговорности број .. од 14.10.2013. године, измењени су чланови 2. и 3. уговора број .. од 01.10.2008. године тако да гласе: „запослени ће радити непуно радно време“ и „дневно радно време запосленог траје 5,76 часова а седмично 28,8 часова“. Анексом уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број .. од 26.12.2023. године, промењени су чланови 2. и 3. анекса уговора број .. од 14.10.2013. године (основног уговора број .. од 01.10.2008. године), тако да гласе: „запослени ће радити непуно радно време“ и дневно време запосленог траје 6,6 часова

а седмично 32 часа“. Анексом уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број .. од 13.01.2014. године, који је тужила потписала 20.01.2014. године, промењени су чланови 2,3. и 4. анекса уговора број .. од 25.12.2013. године (основног уговора број .. од 01.10.2008. године), тако да гласе: „запослени ће радити непуно радно време“, „дневно радно време запосленог траје 7,96 часова а седмично 38,80 часова. Чланом 3. анекса измењен је члан 4. основног уговора од 01.10.2008. године, тако што је тужила распоређена за обављање послова ... са 50% радног времена и послова ... са 47% радног времена. Тужба тужиле којом је тражила да суд утврди да су анекси уговора о раду број .. од 14.10.2013. године број .. од 26.12.2013. године и број .. од 13.01.2014. године, ништави и да, као такви не производе правно дејство је одбачена решењем другостепеног суда садржаним у пресуди Гж1 2707/18 од 20.06.2019. године, а ревизија тужиле је, против тог дела одлуке, одбачена решењем Врховног касационог суда Рев2 3944/2019 од 26.02.2020. године (уставна жалба тужиле је у том делу одбачена одлуком Уставног суда Уж 7759/2020 од 27.08.2024. године).

Другостепени суд је првостепену пресуду преиначио одбијањем тужбеног захева тужиле којим је тражила да суд утврди да је она од 15.10.2013. године, када је анекс уговора о раду број .. од 14.10.2013. године ступио на снагу, у радном односу код тужене са пуним радним временом, имајући у виду да тужила није успела у спору по захтеву за утврђење ништавости анекса уговора о раду којима је утврђен њен рад са непуним радним временом, што значи да су побијани анекси на правној снази и да тужила код туженог има заснован радни однос са непуним радним временом.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је, преиначењем првостепене пресуде, правилно применио материјално право.

Одредбом члана 39. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005...32/2013) који је био на снази у време закључених предметних анекса уговора о раду између парничних странака, у одредби члана 39. прописан је радни однос са непуним радним временом тако што радни однос може да се заснује и за рад са непуним радним временом, на неодређено или одређено радно време.

На основу одредбе члана 171. став 1. тачка 6. истог Закона послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (у даљем тексту анекс уговора) у другим случајевима утврђеним законом, општим актом и уговором о раду.

У конкретном случају, тужила и тужени су закључили законити анекс уговора о раду број .. од 14.10.2013. године којим су изменили уговорне услове рада тако што је тужила код туженог засновала радни однос на неодређено време са непуним радним временом, па је правилан закључак другостепеног суда да је њен тужбени захтев за утврђење да је она код тужене у радном односу са пуним радним временом неоснован, а тужила неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1, 154. и 155. став 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић